

Ajalugu, gümnaasium

Hindamine

Gümnaasiumi ajalooõpetuses kontrollitakse ja hinnatakse õpitulemuste saavutatust erinevate ülesannete kaudu, pidades silmas teadmiste ja oskuste tasakaalu. Ülesanded peaksid olema erineva raskusastmega, millest 20% on äratundmistasandil; 30% reprodutseerimistasandil; 50% rakendustasandil: analüüs, üldistamine, hinnangu andmine. Sobivad nii avatud, kui etteantud vastusega ülesandetüübid. Esimesed peaksid gümnaasiumis olema enamuses, kuna etteantud vastusega ülesandetüübid võimaldavad enam juhuslikku vastamist kui need, kus õpilane peab näiteid tooma ja iseloomustama, võrdlema, seoseid leidma, analüüsima, selgitama, oma seisukoha kujundama või ise otsustama ning seda põhjendama.

Kontrollitakse, kas õpilane on omandanud Eesti ajaloo, üldajaloo ja lähiajaloo kronoloogilised piirid, teab ja oskab iseloomustada ja analüüsida tähtsamaid ajaloosündmusi, isikuid, kultuurinähtusi ja -panust; tunneb Eesti 20. sajandi ajalugu, oskab siduda Eesti ajaloo sündmusi kodukoha, naabermaade, Euroopa ja maailma ajaloo, tunneb lähiajaloo olulisemaid sündmusi, protsesse ja isikuid; oskab leida ajaloosündmuste ja -nähtuste sarnasusi ja erinevusi, põhjusi ja tagajärgi; saab aru, et ajaloosündmusi võib alati mitmeti tõlgendada; põhjendab oma seisukohti ja oskab anda hinnangut; oskab end asetada minevikus elanud inimese olukorda.

Kaardiülesandega kontrollitakse kaardilt informatsiooni leidmise ja tõlgendamise oskust. Allika analüüsiga hinnatakse tekstist olulise leidmise ja katkendi(te) põhjal küsimustele vastamise oskust, allikateksteide võrdlemise, kommenteerimise, hindamise (sh allika usaldusväärsuse), ja tõlgendamise oskust. Pildi või foto analüüsiga hinnatakse äratundmise, seostamise, iseloomustamise ja tõlgendamise oskust. Arutluse kirjutamisel võetakse arvesse arutluse vastavust teemale, ajastu ja teemakohaste faktide tundmist, analüüsi, võrdlemise ja seoste loomise oskust ning isikliku suhtumise väljendamist hinnangute kaudu. Kirjalikku arutlust soovitatakse hinnata 25 punktiga.

Hindamisjuhendi näidis (25 punkti)

2p töö struktuur vastab arutluse nõuetele:

0p esitatud on ainult teemaarendus, töö ei ole struktureeritud;

1p töö on struktureeritud, kuid ülesehituses puudub tervik ja loogika (puudub kas sissejuhatus või kokkuvõte);

2p ülesehitus on üldnõuetele vastav (sissejuhatus, teemaarendus, kokkuvõte).

7p töö vastab üldiselt teemale, õpilane esitab ülevaatliku kirjelduse, põhiseisukohad:

1p ajaline määratlus;

1p ajalooline taust (perioodi ülevaade, hinnang);

5p kirjutatakse lahti märksõnadena/alateemadena vastavalt konkreetsele teemale.

1p teema element

1p teema element

1p teema element

1p teema element

1p teema element

6 punkti arutlus, analüüs, probleemi väljaarendamine:

0p töö ei ole tervik, esitatud on omavahel seostamata tekst,

1p töö on kirjeldava laadiga jutustus;

2p probleem on käsitletud;

3p on välja toodud teemakohased iseloomulikud jooned;

4p-6p alateemad on avatud tasakaalustatult;

arutlus on analüüsiva iseloomuga: võrdlus, seosed;

probleem on lõplikult välja arendatud: analüüs, põhjendused.

4 punkti konkreetsed näited/faktoloogia:

0p esinevad tõsised faktead, näited ei ole teemakohased;

1p esitatud on mõni üksik juhuslik fakt, mõned eksimused;

2p esitatud on mõned teemaga seostatud faktid;

3p esitatud on piisavalt fakte teema toetuseks;

4p näidete valik on põhjendatud, ilmneb õpilase lugemus.

4 punkti isiklik suhtumine ja järeldused:

0p isiklik vaatepunkt puudub, järeldused ei ole teemakohased;

1p oma arvamus (ilma põhjendusega);

2p isiklikku hinnangut toetavad teemakohased lihtsad järeldused;

3p järeldustele tuginev isiklik hinnang on kinnitatud näidetega;

4p järeldused tulenevad analüüsist, on põhjendatud ja argumenteeritud, ilmneb eruditsioon.

2 punkti isiku- ja kohanimedega õigekiri, stiil:

0p ebakorrekne stiil, tõsised kirjavead;

1p esineb üksikuid eksimusi või ebakorrektsust, töö on üldsõnaline (släng jms);

2p sõnastus ja kirjaviis on korrektne.

Kõige olulisem arutluse hindamisel on teemakohasus. Kui arutlus ei vasta teemale, jäetakse kõik teised kriteeriumid arvestamata ja töö hinnatakse 0 punktiga.

Töö struktuuri (2p) hinnates lähtutakse teemale vastavusest, st nii sissejuhatuse kui ka kokkuvõttev lõppsõna peavad olema teemakohased. Punktiga ei hinnata töö lihtsat (mitte sisulist) eristamist iseseisvate lõikudega.

Ajaline määratlus (1p) ja ajalooline taust (1p) eeldab teema sidumist taustsündmuste ja ajaperioodiga. Õpilasel ei oodata ilmtingimata perioodi märkimist aastast aastani, vaid eeldatakse viitamist taustsündmustele. Ajalise määratluse tundmiseks loetakse ka arutluses näidetena esitatud daatumeid.

Teema elementide (5p) all eeldatakse konkreetse teema avamist vähemalt viie valdkonna, alateema või märksõna kaudu. Kui õpilane esitab teema valdkonna lihtsalt märksõnana ja jätab välja arendamata, siis loetakse seda fakti esituseks, mitte alateema või valdkonna avamiseks.

Arutlus, analüüs ja probleemi väljaarendamine (6p) on kirjeldatud vältimaks juhtu, et õpilase seisukoht hindajale ei meeldi. Punkte antakse teema sisu avamise ja põhjendatuse eest.

Konkreetsete näidete (4p) eest punktide andmisel lähtutakse õpilase valikust. Hindamiskomisjon ei lepi eelnevalt kokku n-õ kohustuslike fakte, mille eest saab/ei saa punkte. Kui arutluses on esitatud piisavalt näiteid teema toetuseks, aga muidu korrektsete näidete hulka satub mõni tõsine faktiviga, siis hinnatakse õpilase konkreetsete näidete tundmist ühe punktiga.

Isikliku suhtumise ja järeldusi (4p) ei eeldata vormistatuna iseseisva lausena, näiteks mina arvan, et... Isiklik hinnang võib sisalduda arutluses. Sõltub õpilase nägemusest, kas isiklik suhtumine väljendatakse kokkuvõttes lõppsõnas või on see esitatud teemat läbiva hinnanguna.

Ajalooliste isikute nimede ja kohanimedega õigekirja ja stiili (2p) hinnatakse samuti ainult teemakohasuse puhul. Kui arutlus on kirjutatud teemast mööda, hinnatakse seda 0 punktiga, mitte 2p õigekirja ja stiili eest.